

prima instanță – I. Hîrbu

dosarul nr. 2ra-2053/15

instanța de apel – E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Elena Covalenco

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dorofei Gheorghe, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dorofei Gheorghe împotriva Primăriei com. Căzănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Dorofei Gheorghe și menținută hotărîrea Judecătoriei Telenești din 23 februarie 2015

c o n s t a t ă

La 27 mai 2014 Dorofei Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei com. Căzănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 15 noiembrie 2007 a fost recunoscut proprietar a cîtorva bunuri imobile și anume asupra a 3 beciuri, casa lucrătorilor și punctul de păstrare din com. Căzănești r-l Telenești. Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare din 10 martie 2009 a devenit proprietar al terenului aferent construcțiilor date cu suprafața de 4,0703 ha cu numărul cadastral 891830488941 din extravilanul com. Căzănești r-l Telenești.

Din data dobîndirii dreptului de proprietate, s-a folosit și a dispus de toate imobilele, inclusiv de bunurile aflate pe acestea.

Susține că pe terenul cumpărat sunt amplasate mai multe amfore din beton, astfel în primul depozit se află 15 amfore, în al doilea – 10 amfore, în al treilea depozit – 40 amfore și 30 amfore în camera de preparare și însămînțare a subsolului.

Consideră că odată ce a devenit proprietarul terenului, a obținut și dreptul de proprietate asupra amforelor, deoarece se află pe terenul lui.

Invocă că amforele nu au vreun proprietar și nici nu se află la bilanțul primăriei, fapt confirmat prin certificatul nr. 664 din 19 mai 2014 eliberat de Primăria com. Căzănești r-l Telenești.

Prin prezenta acțiune pretinde reclamantul la recunoașterea dreptului de proprietate asupra amforelor date prin uzucapiune, deoarece le posedă cu bună-credință de mai bine de 5 ani și s-a comportat ca un bun proprietar. De fapt, amforele

în cauză nici nu pot fi luate de pe teren, deoarece sunt foarte grele și transportarea lor poate crea dificultăți.

Pe toată perioada de timp cât le-a folosit, la amforele date nu a pretins nimeni și nu a întâmpinat obstacole în folosirea lor din partea unor terțe persoane.

Deoarece nu există altă cale de legiferare a dreptului său asupra amforelor, cere reclamantul să-i fie recunoscut dreptul de proprietate asupra celor 95 de amfore amplasate pe terenul cu suprafața de 4,0703 ha cu numărul cadastral 891830488941 din extravilanul com. Căzănești r-l Telenești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 23 februarie 2015, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de către Dorofei Gheorghe și menținută hotărîrea Judecătoriei Telenești din 23 februarie 2015.

La 22 iunie 2015 Dorofei Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, concluziile instanței de apel vin în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, deși instanța a concluzionat că lipsesc înregistrări a dreptului de proprietate a recurentului asupra terenului aferent, acestea se combat prin contractul de vânzare-cumpărare din 10 martie 2009 și extrasul din Registrul bunurilor imobile de la f.d. 11. Au fost ignorate și explicațiile pîrîtului, primarului Primăriei com. Căzănești, Boris Motelică, care a recunoscut acțiunea și a indicat că este de acord cu admiterea acesteia.

Eronat s-a dat apreciere și declarațiilor martorului Macar Mihail, președintele cooperativei, precum că amforele din litigiu aparțin cotașilor din sat. Or, explicațiile lui nu au fost confirmate și prin alte probe materiale.

Amforele nu au fost incluse nici în lista de privatizare a bunurilor, deci nu pot aparține cotașilor ca cotă -valorică.

Instanța urma să aplice prevederile art. 19 al. (3) a Legii nr. 392 din 15 mai 1999 și să-i recunoască recurentului dreptul de proprietate asupra amforelor prin uzucapiune, atîta timp cât le posedă și le folosește mai bine de 8 ani.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dorofei Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Dorofei Gheorghe asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dorofei Gheorghe ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Dorofei Gheorghe se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Elena Covalenco